

KURJER WIECZORNY

wychodzi codziennie popołudniu z wyjątkiem niedziel i świąt

Naczelny redaktor: **Konstanty Srokowski**

Redakcja:

ulica Dunajewskiego Nr. 4

Telefon Nr. 4490

Konto czekowe P. K. O. Nr 152670

Adres dla listów: Skrytka poczt. 78

Prenumerata miesięczna bez odnośzenia 3 Zł. 40 gr., z odnośzeniem 3 Zł. 60 gr. z przesyłką pocztową 4 Zł. 20 gr. Zagranicą miesięcznie 7 Zł.

Cena numeru **15 groszy**

Ceny ogłoszeń za 1 wiersz milimetry: Drobne i zwykłe zł. 0.10. — Nadesłane zł. 0.30. Po kronice zł. 0.35. — Na pierwszej stronie, w tekście i między giełdami zł. 0.45.

Ogłoszenia zamiejscowe 50% drożej. — Ogłoszenia zagraniczne 100% drożej.

Administracja:

ulica Batoiego 10, parter

Telefon Nr. 35-99

Konto czekowe P. K. O. Nr 152670

Adres dla listów: Skrytka poczt. 78

Treść numeru:

WRAŻENIE MOWY MAC DONALDA W BERLINIE.

Z SIEDZIBY LIGI NARODÓW.

PRÓBY OGŁOSZENIA WILHELMA NIEPOCZYTAŁNYM.

BANDYTYZM W POWIECIE OŚWIECIMSKIM.

O ROZBUDOWĘ MIAST.

PLEBISCYT W SPRAWIE 8-GODZINNEGO DNIA PRACY?

SZALENIEC NA ULICACH WARSZAWY.

SPRAWA UNIwersytetu RUSKIEGO.

KOMUNISCI W DABROWIE GÓRNICZEJ.

Telef. 4301

Tirelli Cord

Telef. 4393

Kraków, ulica Gertrudy 2.

SEZON W SZCZAWNICY

przedłużony do 30 września

Ceny niższe

Leczenie udogodnione

Jesień w Pieninach ciepła i ładna

Połączenie autobusowe

przez Nowy Targ i Stary Sącz

Komisja Zdrojowa.

Senator Limanowski o losie Mazurów

W MŁODEM POKOLENIU MAZURÓW WZRASTA PĘD DO POLSKIEGO DUCHA.

Warszawa. (AW.) Senator Bolesław Limanowski ogłasza w „Robotniku“ list otwarty do rządu, w sprawie ewangelickiej mazurskiej ludności. — Ponadto na zasadzie osobistych spostrzeżeń, poczynionych na Mazurach wyraża przekonanie, jakoby germanizacja mazurów pruskich poczyniła takie postępy, że odzyskanie ich dla Polski jest niemożliwe. Coprawda w Prusach Wschodnich germanizują dwoma terrorami: terror szkolny, który wyraża się w biciu dzieci za mowę polską i terror szowinistów, którzy biją mówiących po mazursku. Jednakże w młodym pokoleniu wzrasta pęd do polskiego ducha. Istnieją stowarzyszenia pielęgnujące mowę mazurską, które ciążą sercem ku Polsce i starają się poznać ich poetów i pisarzy. Niemcy jawnie organizują pomoc dla ludności niemieckiej w Polsce, dlaczego my Polacy nie możemy uczynić nic dla ludności mazurskiej. List swój, kończy Limanowski wskazaniem szeregu usterek w administracji powiatu działdowskiego, zamieszkałego przez Mazurów.

Incydent górnośląski w Lidze Narodów

Mac Donald zdementuje fałszywą interpretację swej mowy

Warszawa. (Tel. wł.) Korespondent „Kurjera Polskiego“ donosi z Genewy: Ustęp mowy Macdonalda odnoszący się do Górnego Śląska jest przez wszystkich członków zgromadzenia uważany za lapsus wymagający wyjaśnienia. O mowie ministra Skrzyńskiego donosi ten sam korespondent, że wywarła ona tem większe wrażenie, gdyż była wypowiedziana bezpośrednio po prze-

mówieniu Macdonalda.

Wiedeń. (Tel. wł.) „Neues Wiener Tagblatt“ donosi z Genewy: Macdonald zdementuje dzisiaj interpretację, którą dano jego mowie, wedle której to interpretacji Macdonald ganił decyzję arbitrażową Ligi Narodów w sprawie Górnego Śląska, oraz miał zamiar poddać pod dyskusję kwestię winy wybuchu wojny.

Wrażenie mowy Mac Donalda w Berlinie

zdanie o decyzji w sprawie Górnego Śląska

Berlin. (Tel. wł.) Wczorajszą mowę Mac Donalda zdołały ogłosić tylko niektóre pisma wieczorne w streszczeniu. Streszczenie to nie zawiera jednakże żadnego zdania o decyzji w sprawie Górnego Śląska zdanie to atoli umieszcza w swym sprawozdaniu Biuro Wolffa, jak również Vossische Zeitung, która jednocześnie zdanie Mac Donalda o Górnym Śląsku omawia w związku z jego apelem co do konieczności udziału Niemiec w Lidze

narodów. „Vossische Zeitung“ oświadcza, że krytyka działalności Ligi dokonana przez Mac Donalda ułatwia zmianę frontu tym kołom niemieckim które dotąd sprzeciwiały się przystąpieniu Niemiec do Ligi Narodów, nie bez znaczenia bowiem jest — oświadcza pismo — że w tem gremium decyzja w sprawie Górnego Śląska nazwaną jest wyraźnie błędem.

Zgodność tez Francji i Anglii

Genewa. (PAT.) Delegacja francuska do Ligi narodów po gruntownym zapoznaniu się z tekstem pełnym przemówienia Mac Donalda stwierdziła, że nie istnieją żadne zasadnicze sprzeczności między tezami francuskimi a angielskimi. —

W kołach francuskich wyrażają przeświadczenie, że Zgromadzeniu uda się oprzeć plan bezpieczeństwa i rozbrojenia na takiej podstawie, która godziła idee arbitrażu z gwarancjami bezpieczeństwa niezbędnego dla Francji i sprzymierzeńców.

Akcja dywersyjna na kresach

Banda która napadła na Stadniki uszła na terytorjum sowieckie

Warszawa. (Tel. wł.) Banda dywersyjna, która dokonała zamachu na folwark Stadniki mimo energicznego pościgu nie została przychwycona. Jest prawdopodobnem, że banda przekroczyła granicę sowiecką.

Z powiatu Dziśnieńskiego donoszą że w nocy z 3 na 4-go b. m. zauważono sygnały świetlne wysyłane z terytorjum sowieckiego. Prawdopodobnie były to umówione znaki między członkami band dywersyjnych z obu stron granicy polskiej.

Mac Donald jako zwrotniczy polityki Europy

Przemówienie premiera angielskiego w Genewie

(=) Rezultaty od kilku dni dopiero trwającej sesji Ligi Narodów w Genewie wskazują niezbicie, że konferencja londyńska zmieniła zasadniczo międzynarodową konstelację polityczną. Równocześnie obrady genewskie ujawniły w całej pełni fakt, że zwrotniczym, który dokonał „przestawienia“ torów polityki międzynarodowej jest Macdonald.

Premier angielski wygłosił na wczorajszym posiedzeniu Ligi Narodów z okazji podjęcia dyskusji w sprawie rozbrojenia i zapobieżenia wojnie dłuższe przemówienie, będące politycznym „credo“ rządu angielskiego i niejako drogowskazem przyszłych wydarzeń na arenie polityki międzynarodowej. Macdonald podkreślił na wstępie, że w chwili obecnej państwa przeżywają bardzo poważne niebezpieczeństwo, ulegając złudzeniu, że niebezpieczeństwo ich jest wyłącznie zagadnieniem wojskowym opierającym się na przewadze sił. Zatrważające przykłady spotykane historii, które stwierdzają że siła wojskowa nie może być w istocie dostatecznym zabezpieczeniem, będą nauką, że nie powinno się w dobie obecnej powtarzać szaleństw przodków albowiem stworzenie takiego rzekomego bezpieczeństwa jest właściwie zbrodnią popełnioną względem na-

rodu, którego czujność w ten sposób się usypia. Rząd angielski mówił Macdonald w dalszym ciągu powstrzymał się od aprobaty paktu wzajemnej pomocy przygotowanego przez Ligę Narodów. Premier uważa wszakże, że grunt nie jest jeszcze dotychczas odpowiednio przygotowany. Pionierem torującym drogę na tym terenie winna być Liga Narodów.

Przechodząc następnie do sprawy przyjęcia Ameryki, Niemiec i Rosji do Ligi Narodów, Macdonald oświadczył, że wszystkie narody winny wchodzić w skład Ligi Narodów. Konferencja londyńska stworzyła nowe warunki, których rezultatem winno być przyjęcie Niemiec do Ligi Narodów. Rosja wierzy w rewolucję, wobec tego premier przypuszcza, że nie odnosi się przychylnie do Ligi, jednakże stosunki w Rosji zmieniły się, zawarła już ona pewne traktaty, a ostatnio traktat zawarty z sowietami przez rząd angielski toruje drogę do przystąpienia do Ligi. Omawiając sprawę bezpieczeństwa oświadczył Macdonald, że pierwszym zagadnieniem, które należy rozpatrzyć jest określenie pojęcia bezpieczeństwa. Jeszcze ważniejszym byłoby określenie na czem polega napaść. Macdonald uważa, że najprostszym środkiem dla określenia kto był napa-

DZIAŁ GOSPODARCZY

Na IV. Targi Wschodnie

Kiedy przed trzema laty otwarto Targi Wschodnie we Lwowie była to pierwsza próba zebrania w jedno tego wszystkiego, co reprezentowało wówczas „aport“ przemysłowy poszczególnych dzielnic kraju, zjednoczonego po długich latach niewoli. Mówiono wówczas powszechnie, że przez te targi dowiemy się, z czym przychodzimy w przemyśle do budowy Państwa, oraz poznamy się wzajemnie.

Dziś jesteśmy już przy końcu szóstego roku istnienia niepodległej Polski i jużśmy nawzajem się poznali. Przed Targami Wschodnimi staje w związku z tem w tej dziedzinie zadanie: bilansowanie co roku dorobku w przemyśle za okres ubiegły. Na tem polega ekonomiczno-społeczna część roli, jaką odgrywają w naszym życiu gospodarczym doroczne Targi Wschodnie.

Tegoroczne Targi Wschodnie po raz pierwszy odbywają się w okresie stabilizacji naszej waluty i kilka miesięcy po zduszeniu inflacji naszego pieniądza. Wyjątkowo dogodne, naturalne warunki rozwojowe Targów we Lwowie, sympatja, jaką się cieszą w całym kraju i umiejętność i energia ich zarządu, dają gwarancję nie tylko stałego powodzenia, ale też i stałego postępu w tem powołaniu. Targi tegoroczne nabierają tem większego znaczenia, że przypadają w okresie, w którym na skutek sanacji waluty nasz bilans handlowy zaczyna się pogarszać. To też osiągnięcie równowagi bilansu handlowego, jako naczelné zagadnienie sytuacji gospodarczej, winno być celem czynników produkujących, które ze swej strony muszą

uzyskać od rządu jaknajszersze poparcie.

Do wzmożenia wywozu naszych produktów przemysłowych nadają się przede wszystkim Targi Wschodnie, które dzięki zbliżeniu Lwowa do rynków wschodnich i południowo-wschodnich najlepiej mogą przyczynić się do wzrostu naszego eksportu do krajów tak mało wykorzystanych, a stanowiących najdogodniejsze pole do naszej ekspansji gospodarczej i dających największą gwarancję trwałości zbytu.

Targi Wschodnie przez dobrą organizację propagandy ściągają corocznie do Lwowa szerokie zastępy kupców zagranicznych i stały się ośrodkiem ekspansji i utrwalenia naszej pozycji gospodarczej i jako takie powinny skupić koło siebie w zgodnym i planowym współdziałaniu wszystko, co jest najciekawszego w przemyśle i handlu polskim.

Im więcej Targi będą ściągaly przedstawicieli kupiectwa zagranicznego do Polski, im bardziej zainteresują one handlem zagranicznym nasz przemysł, tem bardziej staną się one dźwignią dobrobytu Polski. Niechże zatem organizatorzy Targów nie dają zniechęcić się trudnościami, jakie im stawia przemysł zwłaszcza włókienny, nie doceniający jeszcze ich znaczenia nawet w czasie przesilenia gospodarczego i niech pracują stale z tą samą energją z jaką pracowali od lat czterech.

W tej myśli witamy IV Targi Lwowskie jako pierwszorzędnny instrument polskiej ekspansji gospodarczej i skuteczne lekarstwo na ożywienie naszego przemysłu.

Zgłoszenia długów czechosłowackich

TERMIN ZGŁOSZEŃ UPLYWA 20 WRZEŚNIA.

W myśl umowy zawartej 4 sierpnia b. r. z przedstawicielami wierzycieli czesko-słowackich przyjmują Izby handlowe i przemysłowe w Bielsku, Brodach, Krakowie i Lwowie zgłoszenia zobowiązań naszych dłużników wobec Czechosłowacji z interesów towarowych, zawartych w okresie między 1 marca 1919 a 28 sierpnia 1922. Zgłoszenia muszą być uskutecznione najpóźniej do 20 września b. r. Ze względu na konieczność pertraktacji z organizacjami czeskimi wierzycieli, byłoby jednak wcześniejsze nadesłanie zgłoszeń pożądane.

Formularze na uskutecznianie zgłoszeń otrzymać można w wymienionych Izbach. Po upływie terminu zgłoszeń tracą dłużnicy prawo przystąpienia do umowy i korzystania z jej udogodnień.

Wiadomości ze Związku Przemysłowców w Krakowie

Jak nas informują w Państwowym urzędzie pośrednictwa pracy można zgłaszać wszelkie zapotrzebowania pracowników zarówno umysłowych jak i fizycznych. Wszyscy przemysłowcy zechcą swe zgłoszenia zapotrzebowania pracowników, z podaniem dokładnych warunków wynagrodzenia, zgłaszać osobiście względnie telefonicznie (nr. 472) do Państwowego urzędu pośrednictwa pracy w Krakowie.

Dnia 3 września b. r. odbyły się w Związku Przemysłowców w Krakowie pertraktacje z pracownikami fabryk: Cementowni w Szczakowej, „Górki“ i Fabryki Beczek Adera. Wynikiem pertraktacji było zrzeczenie się pracowników deputatu mieszkaniowego, oraz zredukowanie deputatu węglowego.

Dnia 9 września b. r. odbędzie się konferencja z pracownikami firmy „Fabryka Sygnałów i Urządzeń kolejowych“ S. A. Kraków-Dąbie w Związku Przemysłowców w Krakowie.

Wydział Sekcji przemysłu drzewnego przy Związku

Amerykańska nagroda pokoju

Zakończył się konkurs prac nad przywróceniem i ustaleniem pokoju świata. Koła amerykańskie wyznaczyły 100.000 franków jako pierwszą nagrodę, a mniejsze kwoty na dalsze. Pierwszą nagrodę otrzymała praca nr. 2939. Autor, któremu ona przypadła w udziale, żąda przeprowadzenia planu Dawesa przy współdziałaniu Ligi narodów, stworzenia instytucji dla umożliwienia obiegu wekslowego we wszystkich krajach, organizacji dla produkcji i rozdziału surowych materiałów, między-narodowego porozumienia co do emigracji, popierania międzynarodowej komunikacji wszelkiego rodzaju, międzynarodowej kontroli pracy, rozszerzenia pełnomocnictw Ligi narodów, wyposażonej w siłę militarną, wreszcie międzynarodowego nadzoru nad wychowaniem we wszystkich krajach.

Pozaszkolne kształcenie we Francji

(Dokończenie).

We Francji te rzezy skończyły się o wiele dawniej. Prawdopodobnie gdzieś po prowincji tu i ówdzie kwitną jeszcze podobne nastroje i przekroje psychiczne, ale są to okresy odosobnione.

Pamiętam ze swych szkolnych czasów taki epizod. Jeden z profesorów porównywał szkolnictwo nasze (czytaj austriackie) z francuskim. Stawiał wysoko poziom pierwszego, a potępiał ostro stan drugiego. Był raz świadkiem w Paryżu, jak jakiś uczeń podczas bakalaureatu, który odpowiada na szej maturze, nie znał przypadków przystawiania trójkątów. Oburzenie jego podzielali wszyscy moi koledzy. Los chciał, że w kilka dni później profesor matematyki stwierdził z przerażeniem na lekcji trygonometrii, że jeden z uczniów (było to w klasie ósmej) miał bardzo niedokładne pojęcie o równoleżnikach i południkach. Był to naprawdę jeden z najsłabszych uczniów. Obecnie jest on właścicielem wielkiej fortuny w Zagłębiu borysławskim. Wyszedłszy ze szkół, wykazał dosyć zdolności życiowych, żeby się tej fortuny dorobić. Kilku innych kolegów natomiast, z pomiędzy „celujących“ cieszy się opinią t. zw. „ludzi wykolejonych“. Nawiasem dodam, że podobno człowiek wykoleja się nie tylko raz w życiu, a to w momencie śmierci. W porównaniu z Polską, gdzie gimnazja wyrastają jak grzyby po deszczu, gdzie niedługo zapewne w Krzeszowicach będą trzy gimnazja męskie i dwa żeńskie, razem siedem różnych typów, uderza we Francji brak natłoku do szkół średnich, humanistycznych czy półhumanistycznych, a równocześnie

śnie wielka różnorodność szkół technicznych i handlowych. Chłopiec czy dziewczyna w Paryżu po ukończeniu obowiązkowej szkoły niższej ma przed sobą o wiele większy wybór, o ile rodzice chcą je dalej posyłać do szkoły. Bardzo często, i to w rodzinach o wiele zamożniejszych, niż w Polsce, dziecko w trzynastym czy czternastym roku życia wstępuje do zawodu „praktycznego“. Skala, która się tu znów otwiera, jest niesłychanie obszerna. Pomijam już zupełnie kwestję, że dziecko takie w tej chwili zaczyna zarabiać. W praktyce dzieje się tak, że zarobek oddaje rodzicom, którzy te pieniądze albo składają, albo w razie mniejszej zamożności obracają na utrzymanie dziecka, przyczem zawsze zostawiają mu część pieniędzy na osobiste wydatki.

Ważniejszą jest kwestja, czy odtąd dziecko przerywa wszelkie wykształcenie, czy nie. Stanowczo nie.

Istnieją trzy potężne źródła, które w dalszym ciągu zapewniają mu kształcenie ogólne i zawodowe. Każde innego rodzaju. Mam na myśli prasę, szkoły wieczorne i ogólny poziom wykształcenia wśród społeczeństwa.

Prasa we Francji jest niesłychanie bogata. Pomówię o niej innym razem. Tutaj zaznaczę co innego. We Francji dziecko odkaąd się nauczy czytać, nie wypuszcza z rąk prasy. Już dla najmłodszych dzieci istnieje całe mnóstwo piśmierek z obrazkami, zawierających małe historyjki, podróże i opowiadania. Im dziecko starsze, tem bogatszy znajdzie wybór. Chłopak piętnastoletni (czytający, jak w Paryżu, zawsze jakiś dziennik sportowy) ma do wyboru mnóstwo pism, w których oprócz treści beletrystycznej spotyka olbrzymią literaturę techniczną, oczywiście podaną popularnie odpowiednio dla jego wieku.

Drugim źródłem wykształcenia są bardzo lic-

ne szkoły wieczorne, zazwyczaj miejskie, w których uczą wszystkich przedmiotów szkolnych (nawet łaciny!) języków nowożytnych, śpiewu, muzyki, rysunków, uwzględniając zawsze kierunek praktyczny, nie mówiąc o bardzo bogatym dziale technicznym.

Trzecim źródłem wreszcie to wszystko to, co daje, jak w Paryżu, wielkie miasto z muzeami, wystawami, teatrami etc., a co razem stwarza poziom może z pewnych względów niebezpieczny, ale w każdym razie ożywiony, gdzie na każdym kroku tętno aktualności z całego świata dochodzi każdego. Wystarczy n. p. przytoczyć fakt, że dziś nawet w rodzinach niezamożnych spotyka się często radiotelefon (o tem kiedyindziej), i że codzień po południu i wieczorem, nie wychodząc z pokoju, można nie tylko słyszeć koncert, ale aktualności polityczne i wykłady naukowe.

Na zakończenie opowiem zdarzenie z przed kilku dni, które będzie niezłą ilustracją do tego, co mówiłem.

W restauracji spotkałem przy tym samym stole porządnie ubranego chłopca w wieku jakichś 18-tu lat. Wyszliśmy razem rozmawiając. Po drodze zwracał uwagę na damy, zdradzając pewne wiadomości techniczne i sporo wrodzonego smaku. Z kolei, a propos jakiegoś samobójstwa, o którym pisały ranne dzienniki, rozmowa zesłała na nieśmiertelność duszy. Mój towarzysz zaczął od tego, że ma niewielkie wykształcenie, a potem bardzo rozsądnie mówił o tem, jak on sobie wyobraża nieśmiertelność. Kiedy go żegnałem, zapytałem, przeprosiwszy za niedyskreję, jaki ma zawód. Pokazało się, że był murarzem.

Kto kiedy w Polsce rozmawia z murarzem w ogólności, a o nieśmiertelności duszy w szczególności?

W. Kar—ski.

